तत्र स्नात्वा नरो नूनं वाजपेयमवाप्नुयात् । सर्व्वपापविशुद्धात्मा गच्छेच्च परमां गतिं ।
ततो गच्छेत वडवां त्रिषु लोकेषु विश्रुतां । पश्चिमायान्तु सन्ध्यायामुपस्पृश्य यथाविधि ।
चरुं सप्तार्चिषे राजन् यथाशक्ति निवेदयेत् । पितॄणामक्षयं दानं प्रवदन्ति मनीषिणः । ५०३५
ऋषयः पितरो देवा गन्धर्व्वाप्सरसां गणाः । गुह्यकाः किन्नरा यक्षाः सिद्धा विद्याधरा नराः ।
राक्षसा दितिजा रुद्रा ब्रह्मा च मनुजाधिप । नियतः परमां दीक्षामास्थायाब्दसहस्रकीं ।
विष्णोः प्रसादनं कुर्व्वंश्चरुञ्च अपयंस्तथा । सप्तभिः सप्तभिश्चैव ऋग्भिस्तुष्टाव केशवं ।
ददावष्टगुणैश्वर्य्यं तेषां तुष्टस्तु केशवः । यथाऽभिलषितानन्यान् कामान् दत्त्वा महीपते ।
तत्रैवान्तर्द्दधे देवो विद्युदब्भेषु वै यथा । नाम्ना सप्तचरुं तेन ख्यातं लोकेषु भारत । ५०४०
गवां शतसहस्रेण राजसूयशतेन च । अश्वमेधसहस्रेण श्रेयान् सप्तार्चिषे चरुः ।
ततो निवृत्तो राजेन्द्र रुद्रं पदमथाविशेत् । अर्चयित्वा महादेवमश्वमेधफलं लभेत् ।
मणिमन्तं समासाद्य ब्रह्मचारी समाहितः । एकरात्रोषितो राजन्नग्निष्टोमफलं लभेत् ।
अथ गच्छेत राजेन्द्र देविकां लोकविश्रुतां । प्रसूतिर्यत्र विप्राणां श्रूयते भरतर्षभ ।
त्रिशूलपाणेः स्थानञ्च त्रिषु लोकेषु विश्रुतं । देविकायां नरः स्नात्वा समभ्यर्च्य महेश्वरं । ५०४५
यथाशक्ति चरुं तत्र निवेद्य भरतर्षभ । सर्व्वकामसमृद्धस्य यज्ञस्य लभते फलं ।
कामाख्यं तत्र रुद्रस्य तीर्थं देवनिषेवितं । तत्र स्नात्वा नरः क्षिप्रं सिद्धिं प्राप्नोति मानवः ।
यजनं याजनञ्चैव तथैव ब्रह्मवालुकं । पुण्याम्भश्च उपस्पृश्य न शोचेन्मरणं गतः ।
अर्द्धयोजनविस्तारा पञ्चयोजनमायता । एतावती देविका तु पुण्या देवर्षिसेविता ।
ततो गच्छेत धर्म्मज्ञ दीर्घसत्रं यथाक्रमं । तत्र ब्रह्मादयो देवाः सिद्धाश्च परमर्षयः । ५०५०
दीर्घसत्रमुपासन्ते दीक्षिता नियतव्रताः । गमनादेव राजेन्द्र दीर्घसत्रमरिन्दम ।
राजसूयाश्वमेधाभ्यां फलं प्राप्नोति भारत । ततो विनशनं गच्छेन्नियतो नियताशनः ।
गच्छत्यन्तर्हिता यत्र मेरुपृष्ठे सरस्वती । चमसेच शिवोद्भेदेनागोद्भेदे च दृश्यते ।
स्नात्वा तु चमसोद्भेदे अग्निष्टोमफलं लभेत् । शिवोद्भेदे नरः स्नात्वा गोसहस्रफलं लभेत् ।
नागोद्भेदे नरः स्नात्वा नागलोकमवाप्नुयात् । शशयानञ्च राजेन्द्र तीर्थमासाद्य दुर्ल्लभं । ५०५५
शशरूपप्रतिच्छन्नाः पुष्करा यत्र भारत । सरस्वत्यां महाराज अनुसम्वत्सरञ्च ते ।
दृश्यन्ते भरतश्रेष्ठ वृत्ता वै कार्त्तिकीं सदा । तत्र स्नात्वा नरव्याघ्र द्योतते शशिवत् सदा ।
गोसहस्रफलञ्चैव प्राप्नुयाद्भरतर्षभ । कुमारकोटीमासाद्य नियतः कुरुनन्दन ।
तत्राभिषेकं कुर्व्वीत पितृदेवार्चने रतः । गवामयुतमाप्नोति कुलञ्चैव समुद्धरेत् ।
ततो गच्छेत धर्म्मज्ञ रुद्रकोटिं समाहितः । पुरा यत्र महाराज मुनिकोटिः समागता । ५०६०
हर्षेण महताविष्टा रुद्रदर्शनकाङ्क्षया । अहं पूर्व्वमहं पूर्व्वं द्रक्ष्यामि वृषभध्वजं ।
एवं संप्रस्थिता राजन्नृषयः किल भारत । ततो योगीश्वरेणापि योगमास्थाय भूपते ।